

малко заминя: и азъ само го желаяхъ напраздно, па и ще го желаяхъ вѣчно. О копіе, що уранявашъ памать-тж ми! малко мѣдъ е сжгрѣшеніето: а вѣчна мжка е наказаніето. О памате прегорчива! О раскание безполезно!

Тыя сж дѣлмы, о сдѣшателіе, които кжсатъ дѣшжтж на оногова, който ги сдѣша: ами колко ли пѣ-вече на оногова, който ги казва. Из притока вземѣте си оше и онава за разсжжданіе, че тогава грѣшникжтж ще начне да кжне утробжтж, що го ѣ носила: млекото, що го е хранило: родителиты си, дѣтцата си, пріятелиты и познайницыты си: а отъ всичко най-много малкото онзи-мѣдъ, що мѣ станялж только горчивж. Вземѣте си за разсжжданіе, че какъ-то днешніа вѣсноватъ, той ще испѣща пѣны отъ гнѣвъ, ще пламти сж огънк отъ іаростъ, като повѣсялаз звѣрь ще напада люто самъ на себе си, за да погжне, ако бы было възможно, и утробжтж си: той е престжпникъ самъ си, той е мжчителъ, вещество и орждіе на мжченіето си. Из пакъ, кога дохожда отъ памать-тж на преминяліа животъ, въз раздма на настошцето си (въ мжката) сжстоаніе: то каква ли е оше пѣ-голѣма болѣсть! Това е второто копіе, което уранява ѣма. О Дѣше Свѣтый! дай ми въз тоа часъ Божественнжтж Твож силъ да истжакѣвамъ на тыя мои сдѣшателы, за да познажтж какъж мжкж произвожда тока копіе. Сжстоаніето на грѣшницыты въз ада, е животъ на вѣчно мжченіе; както сжстоаніето на праведныты на небето, е животъ на вѣчно блаженство. Из какво ли значи на право вѣчный животъ? Нашии Богословци ни даватъ вещественно за него понатіе, и го тжакѣватъ тжй: Единъ голѣмъ желѣзенъ кржгъ исправенъ връхъ една плоскостъ опираса само на една точка споредъ свойството на кржглыты тѣла: обаче въз онаа точка ѣ всичката тжгота на она кржгъ: (колело) така щото той колкото ѣ тѣжкжкъ всичкјатъ отъ себе си, толкова ѣ тѣжкжкъ и на всѣкоа точка. Подовно и вѣчнјатъ животъ, колкж-то ѣ всичкјатъ отъ себе си, толкжкъ ѣ и на всѣкж точка, зачтото ѣ нераздѣленъ. И затока вѣчноблаженнјатъ животъ на праведныты, са нарича отъ Апостола тѣжина на безсмъртна слава(1): а отъ схоластическыты Богословцы са описва цѣло, кѣпно, и сжвършено наслажденіе на безконеченъ животъ. Той ѣ цѣлаз отъ себе си, и сжвършенъ: сирѣчь, колкото ще са радва праведникжтж въз всичкото

[1] Коринт. гл. 4, ст. 17.